

ΟΙ ΤΥΡΑΝΝΙΣΚΟΙ ΤΟΥ ΘΕΡΟΥΣ

(ΑΣΜΑ ΚΛΛΟΚΑΙΡΙΝΟΝ)

ΤΙ νὰ κάμω, τί θὰ γείνω, συμβουλὴ σας θέλω, φίλοι,
Πρὶν μὲ φᾶνε οἱ κορέοι, τὰ κουνούπια καὶ οἱ ψύλλοι.
Μῆνας πέρασε κι' ἀκόμα δὲν ἐσθάμισα τὸ μάτι,
Γιατὶ κάθομαι καὶ βλέπω ἀπ' ἀλάργα τὸ κρεββάτι.

Οὔτε τέλος, οὔτε μέση, οὔτ' ἀρχὴ ἔμπορῶ νὰ εὔρω.
Ἐκαθάρισμα δὲν ἔχουν, πόθεν ἔρχονται δὲν ξεύρω.
Ἐὰν κάμω ὅτι δύνω τὸ κερὶ τὸ ἀναμμένο,
Δέκα τάγματα κορέων χωρὶς ἄλλο ἀναμένω.

Καὶ ἂν κάμω πῶς κοιμοῦμαι... μὴ τὸ πάρετε γιὰ ψέμμα,
Ἐνα κόμπο ἔστο κορμί μου τότε δὲν θ' ἀφήσουν αἷμα.
Ἄμ' ἐκεῖνα τὰ κουνούπια, τί ἀχρεῖα, τί μπερμπάντες!
Σὰν μὲ μυρισθοῦν ἀρχίζουν τὸ—βίν! βίν!—σὰν μουζι-
[κάντες.

Τόρ' ἄς ἔλθομε ἔς τοὺς ψύλλους, ποῦ σὰν κέφαλοι σαλτά-
[ρουν,
Λὲς πῶς ἔρχονται τὸν φόρο, ποῦ τοὺς χρεωστῶ νὰ πάρουν.
Τέλος πάντων· μ' εἶπαν σκόνη ἔστο κρεββάτι μου νὰ χύσω,
Ἐὰν θέλω τοὺς κορέους καὶ τοὺς ψύλλους ν' ἀφανίσω.

Καὶ τὸ ἔκαμα, μὰ πάλι—Γιάννης ἔπῃγε, ἦλθε Γιάννης.—
Μὲ τὴ σκόνη τοὺς κορέους ποῦ ἔμπορεῖς νὰ τοὺς ξεκάνης!
Εἶνε ὅλοι πατριῶται, ἔς τὴν Ἀθῆνα γεννημένοι.
Κι' ὁ κοριός, σὰν Ἀθηναῖος, ἀπὸ σκόνη δὲν πεθαίνει!

Ἐν Ἀθήναις, Ἰούλιος τοῦ 1891.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ